

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 23 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia nr 1008/2008/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przewoźnicy lotniczy przy publikacji swoich taryf lotniczych muszą wykazać wymienione w lit. b), c) i d) podatki, opłaty lotniskowe, inne opłaty, dopłaty i należności w ich rzeczywistej wysokości i dlatego nie mogą ich częściowo włączać do swoich taryf lotniczych zgodnie z lit. a) tego przepisu?
- 2) Czy art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1008/2008/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on stosowaniu mającego swoją podstawę w prawie Unii krajowego uregulowania dotyczącego ogólnych warunków umów, w myśl którego od klientów, którzy nie skorzystali lub odwołali lot, nie może być z tego tytułu pobierana odrębna opłata transakcyjna?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty, Dz.U. L 293, s.3.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 17 marca 2016 r. w sprawie T-817/14
Zoofachhandel Züpke GmbH i in./Komisja Europejska**

(Sprawa C-311/16 P)

(2016/C 343/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Zoohaus Bürstadt, Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG (przedstawiciel: E. Hauk, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem Trybunału z dnia 20 lipca 2016 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 3 czerwca 2016 r. – B/Land Baden-Württemberg**

(Sprawa C-316/16)

(2016/C 343/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można z góry wykluczyć, że orzeczenie i następnie wykonanie kary pozbawienia wolności prowadzą do tego, iż więzi integracyjne obywatela Unii, który przyjechał w wieku trzech lat do przyjmującego państwa członkowskiego należy traktować jako zerwane powodując, że nie jest spełniona przesłanka nieprzerwanego dziesięcioletniego pobytu w rozumieniu art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38 i dlatego nie przysługuje przewidziane w art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38 prawo do ochrony przed wydaleniem, gdy obywatel Unii po przyjeździe w wieku trzech lat całe swoje dotychczasowe życie spędził w tym przyjmującym państwie członkowskim, nie ma już żadnych związków z państwem członkowskim swojego obywatelstwa i czyn karalny, który doprowadził do orzeczenia i wykonania kary pozbawienia wolności został popełniony dopiero po dwudziestoletnim pobycie?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy w odniesieniu do kwestii, czy wykonanie kary pozbawienia wolności prowadzi do zerwania więzi integracyjnych, należy nie uwzględniać takiej kary pozbawienia wolności, która została orzeczona za czyn karalny, który stanowi podstawę wydalenia?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczących na pytania pierwsze i drugie: na podstawie jakich kryteriów należy ustalić, czy zainteresowany obywatel Unii w takim przypadku może skorzystać z ochrony przed wydaleniem na podstawie art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczących na pytania pierwsze i drugie: czy istnieją wiążące wymogi prawa Unii dotyczące określenia „precyzyjnej chwili powstania kwestii wydalenia” i chwili w której należy przeprowadzić całościową oceną sytuacji zainteresowanego obywatela Unii, aby zbadać, w jakim zakresie brak ciągłości pobytu podczas dziesięciu lat poprzedzających decyzję o wydaleniu zainteresowanego uniemożliwia mu korzystanie ze zwiększonej ochrony?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 7 czerwca 2016 r. – Global Starnet Ltd/Ministero dell’Economiae delle Finanze,
Amministrazione Autonoma Monopoli di Stato**

(Sprawa C-322/16)

(2016/C 343/37)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Global Starnet Ltd

Druga strona postępowania: Ministero dell’Economiae delle Finanze, Amministrazione Autonoma Monopoli di Stato

Pytania prejudycjalne

- 1) Tytułem głównym: czy art. 267 akapit trzeci TFUE może być interpretowany w ten sposób, że sąd ostatniej instancji nie ma bezwzględnego obowiązku odesłania prejudycjalnego kwestii dotyczącej wykładni prawa europejskiego, jeżeli w ramach tego samego postępowania Corte costituzionale (trybunał konstytucyjny) stwierdził konstytucyjność uregulowania krajowego na podstawie w istocie tych samych kryteriów normatywnych, których wykładni dotyczy pytanie skierowane do Trybunału Sprawiedliwości, chociaż formalnie odmiennych, ponieważ zawartych w unormowaniach Konstytucji, nie zaś w traktatach europejskich?